

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014149
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119014149.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. septembra 2020 prejednal odvolanie prokurátorky v trestnej veci obžalovanej S. T., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom L. D., prechode bytom E. C., ulica X. vojska XXXX, ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/23/2019 zo dňa 02. júna 2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bola obžalovaná S. T. oslobodená spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín pod sp. zn. 1Pv 468/18, zo dňa 11.03.2019 z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že hoci v zmysle ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine ako aj v zmysle Rozsudku Okresného súdu Trenčín pod č. k. 34P/163/2013-25 zo dňa 30.04.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.05.2014, a na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín pod č. k. 26P/10/2016-111 zo dňa 07.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.10.2016 bola povinná platiť výživné na dcéru K. G., nar. XX.XX.XXXX v celkovej sume 50,- eur mesačne, s účinnosťou od dňa 29.05.2014 vždy do 16. dňa v mesiaci vopred a na dcéru D. G., nar. XX.XX.XXXX v celkovej sume 50,- eur mesačne s účinnosťou od 06.10.2016, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca T. G., trvale bytom K. G. č. XXX, ktorý dňa 16.07.2019 zomrel a obžalovanej následne bolo uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 26P/142/2019 nariadené platiť výživné na maloletú K. G., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 50,- eur mesačne, ktoré je povinné poukazovať na účet Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Trenčín vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, pričom si svoju vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca apríl 2018 do súčasnej doby (vrátane jún 2020), čím jej vznikol celkový dlh na výživnom vo výške 1.627,- eur a to aj napriek tomu, že Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín pod č. k. 4T/132/2017-59 zo dňa 19.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.11.2017 bola odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 10.11.2019 a v sledovanom období nebola evidovaná na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, ani ako poberateľ dávky v hmotnej núdzi ani štátnych sociálnych dávok, pretože zanikla trestnosť činu.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho napadla odvolaním podaným v zákonnej lehote, t.j. ihneď po jeho vyhlásení prokurátorka. V písomných dôvodoch uviedla, že základná premisa rozsudku, že smrťou otca maloletej D. G. zanikla povinnosť obžalovanej prispievať na výživu maloletej, pretože jej výživné na maloletú nebolo deklarované novým rozhodnutím je nesprávna. Obžalovaná ako mal súd za preukázané výživné na maloletú neplatila, na druhej strane však konštatuje, že nemala vedomosť o mieste a osobe oprávnenej na poberanie vyživovacej povinnosti. Obžalovaná sa po smrti T. G. neinformovala, kto je určený na poberanie výživného. Súd nepreukazoval obligatórne, že neplnenie

vyživovacej povinnosti nemalo na maloletú trvalo nepriaznivý následok. Navrhla preto zrušiť rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

K rozsudku sa vyjadrila aj obžalovaná prostredníctvom súdom jej ustanovenej obhajkyne. Uviedla, že namieta oneskorené odôvodnenie odvolania prokurátorky. Odvolanie je nedôvodné, rozsudok súdu prvého stupňa je správny a zákonný. Odcitovala § 44 ods. 2 zákona o rodine. Súd, ktorý rozhodoval o umiestnení mladistvej mal zároveň aj rozhodnúť o povinnosti obžalovanej uhrádzať výživné a aj určiť platobné miesto plnenie výživného. Maloletá mala problémové správanie už v minulosti, i v čase keď obžalovaná výživné uhrádzala a preto nemožno na takéto nepriaznivé následky poukazovať. Obžalovaná svoju vyživovacu povinnosť dodatočne splnila a v celej výške. Navrhli preto odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí prítomný prokurátor zotrval na písomných dôvodoch odvolania. Obžalovaná sa z účasti na verejnom zasadnutí ospravedlnila, preto bolo verejné zasadnutie vykonané v jej neprítomnosti.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu vyplynulo, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.06.2020 predložila obhajkyňa obžalovanej doklady, že obžalovaná dlžné výživné uhradila. Z výpovede osoby oprávnenej na poberanie výživného svedka a poškodeného T. G. v prípravnom konaní nevplynulo, že by neplnenie výživného na jeho dcéry obžalovanou malo trvalo nepriaznivé následky.

Z rozhodnutia Okresného súdu Trenčín sp.zn. 26P/155/2018 zo dňa 12.07.2018 vyplynulo, že maloletá D. G. bola odovzdaná do starostlivosti Detského charitného domu v Považskej Bystrici. Obžalovaná bola zaviazaná platiť výživné Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Trenčín. Skutočnosť, že maloletá D. G. bola umiestnená v takomto zariadení z dôvodu dlhodobých výchovných problémov, ktoré mal otec s jej výchovou, nemala nijaký súvis s neplatením výživného obžalovanou. Zmena výchovného prostredia nemôže byť pripočítaná k tiaži obžalovanej. T. G. podľa úmrtného listu zomrel dňa 16.07.2019. Rozhodnutím súdu pritom došlo k zmene oprávnenej osoby, pričom obžalovaná zvyšok neuhradeného výživného zaslala príslušnému úradu práce.

Súd prvého stupňa preto správne skonštatoval, že dlžné výživné zo strany obžalovanej bolo uhradené v celej výške.

Odvolací súd v rámci preskúmavania napadnutého rozsudku zistil, že obžalovaná celý dlh na výživnom do záverečnej porady súdu prvého stupňa uhradila. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaná splnila všetky zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia o účinnej ľútosťi podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák., keďže trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a obžalovaná svoju povinnosť dodatočne splnila skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.